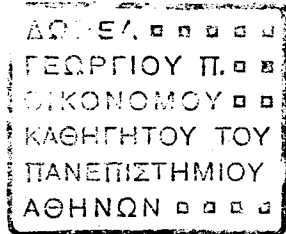

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΠΡΟΕΔΡΙΑ Κ. ΖΕΓΓΕΛΗ

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους πρόεδρος κ. Γ. Χατζιδάκις παραδίδων τὴν προεδρίαν εἰς τὸν κ. Κ. Ζέγγελην εὐχαριστεῖ αὐτὸν διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλεν ἀναπληρώσας αὐτὸν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ εὐχεται εἰς αὐτὸν ἵνα ἀπερίσπαστος ἐπιδοθῇ εἰς τὰ προεδρικά του καθήκοντα.

Ὁ κ. Ζέγγελης ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν εὐχαριστεῖ τὸν κ. Χατζιδάκην καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

Λόγος τοῦ προέδρου κ. Κωνστ. Ζέγγελη ἀναλαμβάνοντος τὴν προεδρίαν.

Μοῦ εἶναι ἐξόχως ὀδυνηρόν, οὐ τὸ πρῶτον ἔργον μου, μετὰ τὰς θερμοῦς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς κ. κ. συναδέλφους διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλεν εὐμενεστάτῃ ἡ ψῆφος αὐτῶν, εἶναι ἡ λυπηρὰ ἀναγγελία εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, τοῦ θανάτου τοῦ πολυσεβάστου αὐτῆς μέλους καὶ πρώτου αὐτῆς προέδρου, Φωκίανος Νέγρη.

Ἡ θέσις μου τὴν στιγμήν αὐτὴν εἶναι τόσον θλιβερὰ ὅσον τοῦ στρατιώτου ὅστις ἀγγέλων τὴν πρώτην νίκην τοῦ σώματός του ὀφείλει συγχρόνως νὰ γνωστοποιήσῃ οὐ πρῶτος ἔπεσεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ ἔνδοξος τοῦ σώματος ἀρχηγός.

Διότι οὐδεὶς περισσότερον τῶν συνεργατῶν του δύναται νὰ γνωρίζῃ οὐ οἱ ἐξαιρετικοὶ κόποι τοὺς ὁποίους συνεχῶς κατέβαλεν ἐργαζόμενος διὰ τὴν Ἀκαδημίαν τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, κόποι οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ κάμψωσι

καὶ νεανικὴν δύναμιν, ἐξησθένησαν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν ὀργανισμόν του, ὥστε ἵππευεν εἰς τὸ πρῶτον ἐλαφρὸν κτύπημα τοῦ Χάρωνος. Ἐδωκε τὴν ζωὴν του διὰ τὴν ζωὴν τῆς νεογεννήτου Ἀκαδημίας.

Εἰς τὴν θλίβιν μου προστίθεται καὶ ἡ δυσχέρεια νὰ δώσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, κατὰ τὰ ἐπιζόμενα εἰκόνα ὀπωσδήποτε πιστὴν τοῦ βίου του εἴτε εἰς ὀλίγας, εἴτε κἂν εἰς πολλὰς γραμμάς.

Διότι ἡ ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ αὐτοῦ σύνθεσις εἶχεν ὄλως ἐξαιρετικὴν μορφήν, τῆς ὁποίας δυσκολώτατα, δύναμαι ν' ἀνέυρω πρότυπα εἰς παλαιότερους διὰ νὰ τὸν παραλληλίσω. Δυσκολώτερον δυστυχῶς ἀκόμη εἰς νεωτέρους.

Τὴν συναρμογὴν τῆς εὐγενεστερας ψυχῆς πρὸς τὸν ὑγιέστερον νοῦν εἰς ἐλάχιστα προνομιακῶς δημιουργήματα αὐτῆς ἐπέτυχεν ἡ φύσις.

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ εἰς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον τοῦ βίου του, εἶναι ἀνάγκη πρὸ τοῦ ἐπιστήμονος νὰ περιγράψωμεν τὸν ἄνθρωπον.

Καρδιά ἀγαθὴ. Πνεῦμα εὐθύ. Νοῦς διανγῆς ὑποτασσόμενος πάντοτε εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ὀργανισμὸς ἰσχυρὸς ἔνα ἔχων προορισμόν: Νὰ ἐργάζεται καὶ πάντοτε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἰδανικῶν του. Καὶ ἦσαν ταῦτα δύο. Ἡ δόξα καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος. Ἡ πρόοδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης.

* Ἐτρεφε τὴν ἰδίαν ἀκράδαντον πίστιν καὶ εἰς τὰ δύο.

Καὶ μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν ἐβάδισε πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πάντοτε διὰ τῆς εὐθείας.

* Ἀπέριτος καὶ ἀνιδιοτελής ἐθεώρει ἑαυτὸν ὑπεραρκετὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του, τὴν ἡδονὴν τῆς συναισθήσεως ὅτι ἐπραξε πάντοτε τὸ καθήκον του. * Ἐπραξε περισσότερον ἀπὸ τὸ καθήκον του. Τὸ γνωρίζομεν ὅλοι ὅσοι παρακολουθήσαμεν τὸ ἔργον του.

* Ὡς πᾶς ἀληθῆς σοφὸς ἦτο μετριόφρων καὶ ὁ ἀγὼν του ὑπῆρξεν σιωπηρὸς. Τὸ ἔργον του ὁμῶς ἐφώναζε. Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐσκέπτοντο διὰ τι γενναῖον καὶ ἀγαθόν, ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἀνεξαντλήτου καλωσύνης του, τὸν ἀπέσπων ἀπὸ τὸν μονήρη οἰκίσκον του καὶ τὸν ἐχρησιμοποιοῦν. Ἡ πολιτεία, ἡ βιομηχανία, ἡ ἐπιστήμη.

Ἐν μόνον εἶχε πάθος. Τὸ πάθος τῆς μελέτης. Δὲν τὸν ἐγκατέλειπε μέχρι τῆς τελευταίας του ἡμέρας.

Υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Νέγρη καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀδελφὸς νεώτερος τοῦ ἐξ ἴσου διακεκριμένου μαθηματικοῦ Νέγρη τοῦ ὁργανώσαντος τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Πρακτικὸν Δύκειον. Μεταλαβὼν ἀπὸ τὸν οἶκον του τὴν ἐπιστημονικὴν ὁρμὴν, σκοπίμως πάντοτε ρυθμιζομένην ὑπὸ τοῦ μαθηματικοῦ του πνεύματος, ἐσπούδασεν εἰς Παρισίους καὶ κατέστη διπλωματοῦχος τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς τῆς Σορβόννης καὶ τῆς περιτύστου σχολῆς τῶν Μεταλλείων.

Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ τότε κρατοῦσα ἄγνοια ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοῦτου τῆς χώρας, τὸν ἠνάγκασε νὰ κρύψῃ προσκαίρως τὴν πρὸς τὴν καθαρὰν ἐπιστήμην ἀγάπην του καὶ ν' ἀφιερωθῇ εἰς ἔργα πρακτικῆς ὠφελείας.

Ὁ περίφημος ἄργυρος, δι' οὗ κατεσκευάσθησαν ἄλλοτε τὰ ξύλινα τεῖχη τὰ ὁποῖα ὑπερήσπισαν τὸν πολιτισμὸν καὶ ἐδόξασαν τὰς Ἀθήνας, ἐξηγητεῖτο. Πολυδάπανοι μηχαναὶ ἠδυνάτουν πλέον νὰ τὸν ἐξάγουν ἐπιφελῶς ἀπὸ τὰ πενιχρὰ ἀπορρίματα τῶν ἀρχαίων καμινευτῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία τοῦ Λαυρείου ἐψυχορράγει. Ἐκλήθη ὁ Νέγρης εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ ἔδωσε 12 ἔτη ἀκόμη εὐτυχίας εἰς τὸ κινδυνεῦον Λαύρειον.

Ὅχι μόνον τὴν ἐξυγίανε οἰκονομικῶς καὶ τεχνικῶς, ἀλλὰ καὶ εἰσήγαγε φιλανθρωποὺς μεταρρυθμίσεις ὅσας ἡ κοινωνικὴ πρόνοια ἐπέβαλε διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ζωῆς τῶν ἐργατῶν καὶ ἐμερίμνησε ὑπὲρ τῆς ὑδρεύσεως καὶ ἄλλων ἀναγκῶν τῆς πόλεως τοῦ Λαυρείου ἥτις τὸν ἐτίμησεν ἐνθουσιώδης μὲ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα.

Τὸν βιομήχανον παρηκολούθει πάντοτε ὁ ἐπιστήμων. Οὐδὲ στιγμὴν ἔπαυε πειραματιζόμενος διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν πλυντηρίων καὶ τῶν καμίνων τοῦ Λαυρείου. Τὸ εὐτυχέστερον ἀποτέλεσμα τῶν πειραμάτων ἔσχεν ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἑλληνικοῦ λευκολίθου διὰ τὴν κατασκευὴν πυριμάχων πλίνθων. Καὶ αἱ πλίνθοι αὗται χρήσιμοι εἰς τὴν μικρὰν μεταλλουργίαν τοῦ Λαυρείου, κατεδείχθησαν ἔτι χρησιμότεραι εἰς τὴν παγκόσμιον μεταλ-

λουργίαν τοῦ σιδήρου, καταστήσασαι περιζήτητον τὸν μοναδικὸν λευκό-
λιθον τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἰκανότητα ἦν ἐπέδειξεν ὡς διευθυν-
τῆς τῶν Μεταλλείων καὶ ὡς Δήμαρχος ἐπεζήτησε μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐπωφε-
λήθη καρποφόρως ἡ Πολιτεία. Τρεῖς ἐκλήθη καὶ διεκρίθη ὡς ὑπουργὸς ἡ
δὲ πρωτεύουσα τοῦ κράτους ἐξελεξε, τὸν ἄγνωστον τέως εἰς τὴν πολιτικὴν
ἐπιστήμονα, πανηγυρικῶς βουλευτὴν της.

Τόσον πολυάσχολος καὶ κοπιώδης βίος εἶχεν ἀνάγκην ἀναπαύσεως.
Καὶ εὗρε τὴν ἀνάπαισιν εἰς τὴν μελέτην. Ἐξηκονταετῆς περιήτου τῷ 1901
ἐμφανίζεται ἀπροσδοκῆτως ἐκ νέου ὁ παλαιὸς ἀριστεὺς τῆς Παρισινῆς Σχο-
λῆς τῶν Μεταλλείων, πάνοπλος εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς γεωλογικῆς ἐρεῦνης τῆς
Ἑλληνικῆς Χώρας. Δημοσιεύει τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐργασίαν «περὶ τῶν πτω-
χώσεων καὶ μετακινήσεων τοῦ γηίνου φλοιοῦ ἐν Ἑλλάδι» εἰς τὴν Γαλλικὴν
Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν.

Καὶ οὕτω ἡ ἑσπέρα τοῦ βίου του λάμπει μὲ τὰ φῶτα τῆς νεότητος,
δικαιούσα τὸ τοῦ Πλουτάρχου, ὅτι «νοῦς παλαιούμενος ἀνηβᾷ». Ἐκτοτε αἱ
γεωλογικαὶ τὸν ἀνακοινώσεις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Γαλλίας καὶ εἰδικὰ
γεωλογικὰ περιοδικά, διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην. Διατρέχει μὲ νεανικὴν
ζωὴν τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τὴν Πελοπόννησον. Ἀναρριχᾶται εἰς τὰς
ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν βουνῶν των διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν θάλασσαν.
Τὴν θάλασσαν ἡ ὁποία, ὡς εἶχε λόγους νὰ πιστεύῃ, πρὸ γεωλογικῶν ἀναρ-
ριχμῶν αἰῶνων εὗρισκετο εἰς πολὺ ὑψηλοτέραν σιάθμην ἐν Ἑλλάδι. Καὶ
ἀνευρίσκει εἰς ὕψος ὑπεροκτακοσίων μέτρων εἰς τὰς βορείους ἀκτὰς τῆς
Πελοποννήσου τὰς βαθμίδας τῆς θαλασσίας αὐτῶν διαβρώσεως καὶ εἰς ὕψος
ἑπτακοσίων μέτρων εἰς Σίφνον, τὰς ὁπὰς λιθοφάγων μαλακίων.

Οὐδαμοῦ ἡ ἐπιστήμη εἶναι τόσον φειδωλὴ εἰς ἐνδείξεις καὶ σημεῖα δια-
φωτίσεως ὅσον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων γεωλογικῶν
μεταμορφώσεων. Ἄλλ' ὁ ἐμπνευσμένος γεωλόγος ὁμοιάζει τοὺς πολυπείρους
ἐκείνους ἰδιωτικοὺς ἀστυνόμους τῆς σήμερον, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐλάχιστα καὶ
ἀσήμαντα διὰ τοὺς λοιποὺς ἔχνη, ἀναδημιουργοῦν ὀλόκληρον τὸ δράμα
ὅπερ συνέβη. Καὶ ἐκ τῶν πενιχρῶν τεκμηρίων τὰ ὁποῖα ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀκα-

ταπόνητος συνέλεγε διατρέχων τὴν Ἑλλάδα συνείαξεν ὁ Φωκίων Νέγρης πλήρη θεωρίαν διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησε νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ μεγαλειῶδες γεωλογικὸν δρᾶμα τῆς μετακινήσεως τῶν παραλίων κατὰ τὰς τελευταίας περιόδους τῆς γεωλογικῆς ἐξελίξεως τοῦ Αἰγαίου.

Δὲν ἔχω οὐδεμίαν εἰδικότητα ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ τῶν μελετῶν τούτων. Ἄλλοι εἰδικώτεροι ἐμοῦ θὰ πράξωσι τοῦτο βραδύτερον. Δὲν γνωρίζω ἐπομένως ἂν ἀνεῦρε ὄλην τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἂν δὲν ἀνεύρει ὄλην τὴν ἀλήθειαν, δυσεύρετον καὶ δυσαπόδεικτον εἰς τὰς γεωλογικὰς θεωρίας, τοῦτο δὲν τὸν ἐστέρησε ποτὲ τῆς εὐχαριστήσεως νὰ τὴν ἀναζητῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του.

Καὶ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀκόμη ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Γεωλογικὴν Ἑταιρίαν τῶν Παρισίων τελευταία αὐτοῦ μελέτη ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ ζητήματος τῆς Ἀτλαντίδος, τῆς ἀπεράντου ἐκείνης νήσου πέραν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν τὸν περὶ τῆς ὁποίας μῦθον παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Πλάτων. Τὴν ἐξήγησιν τῆς δυνατῆς ὑπάρξεως καὶ καταποντίσεως αὐτῆς, ἥμεις ἀπησχόλησε πολλοὺς παλαιότερους ἰδίᾳ γεωλόγους, ἔδωκεν ἀναμφισβητήτως ἐπιστημονικωτέραν ὁ Φωκίων Νέγρης.

Φεῦ! ἡ τελευταία αὕτη ἀνακοίνωσις θὰ συνοδεύεται μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ θανάτου τοῦ διακεκριμένου Ἑλληνοῦ σοφοῦ.

Τοιοῦτον ἐπίλεκτον μέλος ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία.

Ἡ εὐγενὴς αὐτοῦ φυσιογνωμία δὲν θὰ λησμονηθῇ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του ἐν ὄσῳ καὶ ὁ τελευταῖος ἡμῶν ζῆ. Ἡ φήμη του ἡ ἐπιστημονικὴ θὰ ζήσῃ πολὺ περισσούτερον. Ὁλος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος τὸν ἐτίμα καὶ τὸν ἐθαύμαζε. Τὸν ἐτιμῶμεν καὶ τὸν ἐθανυμάζομεν καὶ ἡμεῖς, ἰδίως ὁμοῦς τὸν ἠγαπῶμεν. Δὲν εἴμεθα συνάδελφοί του, ἀλλὰ φίλοι του.

Ὅταν ἰδρῦθη πρὸ διετίας ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν εἶχεν ὡς φυσιο-
λογικῶς ἀνεμένετο ν' ἀντιμετωπίσῃ ζωηρὰν ἀντίδρασιν.

Τὸ ὄνομα τοῦ Προέδρου τῆς ἀπεμάκρυνε ὅλα τὰ κατ' αὐτῆς ἐκτοξευ-
θέντα βέλη.

Θὰ μείνωμεν πάντοτε εὐγνώμονες εἰς τὴν μνήμην του. Ἄς μὴ μᾶς ἀποδαρῶνῃ ἡ ἀπώλειά του.

Μᾶς ἐχάραξε τὴν ὁδόν. Θὰ βαδίσωμεν ἔμπρός.

Παρακαλῶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἀκαδημίας νὰ ἐγερθῶσιν εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ τιμῆς.

Λόγος τοῦ προέδρου κ. Κ. Ζέγγελη, περὶ Καποδίστρια.

Ἡ Ἀκαδημία τελεῖ τὰς ἐπετείους μεγάλων ἐθνικῶν ἡμερῶν μελετῶσα πληρέστερον τὰς ἱστορικὰς πηγὰς τῶν γεγονότων, ἀντλοῦσα γνώσεις καὶ διδάγματα ἐκ τῆς ἐπιμελεστεράς αὐτῶν ἐρεῦνης.

Οὕτω φρονεῖ δι ἀναποκρίνεται πρὸς τὴν διπλῆν αὐτῆς ἀποστολήν, τὴν Ἐθνικὴν καὶ τὴν Ἐπιστημονικὴν.

Καὶ σήμερον τὴν 10^{ην} ἐπέτειον τῆς ἀφίξεως τοῦ πρώτου τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτου εἰς Νάυπλιον καθ' ὅμοιον τρόπον ἐορτάζει.

Σελίδες μεγάλων πράξεων τὰς ὁποίας ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ δόξα ἐνέπνευσε, πολῦτιμοὶ διδάσκαλοι τοῦ παρόντος καὶ πολυτιμότεροι σύμβουλοι τοῦ μέλλοντος κατάκεινται παρημελημένοι εἰς σκοτεινὰ ὑπόγεια. Ἡ Ἀκαδημία αἰσθάνεται ἱερὸν καθήκον νὰ τὰς φέρῃ ἐκ νέου εἰς τὴν ζωὴν, εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ μᾶς φωτίσουν ἐκ νέου, νὰ μᾶς ἐμπνεύσουν ἐκ νέου ζωὴν.

Ἡ 19^η Ἰανουαρίου 1828 σημειῶνει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος, σπουδαιότατον σταθμόν. Ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Καποδίστρια ὑπὸ τῶν συμμάχων καὶ τὴν ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου ὑποταγὴν εἰς τὸν νέον Κυβερνήτην τῶν ἀλληλοσπαρασσομένων πολιτικῶν μερίδων, ἀρχίζει ὁ ἐπίσημος βίος ἐνιαίου καὶ ἐλευθέρου κράτους.

Τὴν πρώταν τῆς 19 Ἰανουαρίου αἱ ἀνευφημίαι τοῦ λαοῦ καὶ οἱ χαρμόσυνοι κανονιοβολισμοὶ τῶν φρουριῶν τοῦ Ναυπλίου χαιρετοῦν τὸν μετὰ πόθου ὡς σωτῆρα ἀναμενόμενον μέγαν πολιτικὸν καὶ τὰ τρία ξένα πολεμικὰ σκάφη ἐν τῷ λιμένι ὑψώνουν ἀντιχαιρετῶντα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ὡς πρώτην ἐπίσημον ἔνδειξιν τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἀναγεννηθέντος κράτους.

Ὁ Καποδίστριας ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἐκ τῶν ἱστοριογράφων του κόμητος Gobineau, ὁ σπουδαιότερος τῶν διπλωματιῶν τῆς ἐποχῆς

του μετὰ τοῦ Ταλεῦράνδου ἄξιος, ὡς λέγει, νὰ ἱστορηθῆ ὑπὸ νέου τινὸς Τίτου, Λιβίου ἢ Τακίτου.

Ἄλλ' ὁ νέος Πλούταρχος ὅσους θὰ ἀνεξήτει παράλληλον αὐτοῦ τύπον θὰ ἐδυσκολεύειτο ν' ἀνεύρη αὐτὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Πολιτικὸς περιωπῆς καὶ διεθνοῦς φήμης, κατέλειπε δόξαν καὶ τιμὰς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, τὴν ἐξαιρετικὴν ἄνεσιν τῆς Ἑλβετίας, ἐθνύοισε τὴν περιουσίαν του ὅλην καὶ μέρος τῆς ἀδελφικῆς καὶ κατῆλθε θαρραλέος διὰ νὰ ἐμψυχώσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅσους ἐξέπνεε σχεδὸν ἀπὸ τὸ ἄλλος τῶν πληγῶν πολυετῶν ἀγώνων, τὰς ὁποίας ἀκόμη ἀνεπουλώτους ἀνέξεν ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός. Καὶ κατήρχετο βέβαιος σχεδὸν ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ προσέφευγεν εἰς τὴν ταλαιπωρουμένην ὑπὸ τῆς ἀναρχίας πατρίδα του ὡς τελευταίαν θυσίαν καὶ τὴν ζωὴν του.

Ἄλλὰ καὶ ἰδιαιτέρως ἡ Ἀκαδημία ἔχει ἀφορμὴν νὰ ἐφορτάσῃ σήμερον. Ὁ Καποδίστριας ὑπῆρξεν ὁ θεμελιωτὴς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὁποία δύο μόλις ἔτη μετὰ τὴν κἀθοδὸν του ἠρῶνται 15.000 μαθητὰς ἐπὶ πληθυσμοῦ 700 χιλιάδων μόλις κατοίκων. Ὡς δὲ ἀπεκάλυψαν αἱ ἔρευναι τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρ. Θεοτόκη αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας τῆς Κερκύρας, ἡ ὁποία ἔδρασε τόσον ἐπιτυχῶς ἐπὶ τῆς δευτέρας Γαλλοκρατίας.

Ἡ Ἀκαδημία ἐν καιρῷ παρεκάλεσε τοὺς εὐγενεῖς αὐτοῦ ἀνεψιούς κ. κ. Γεώργιον καὶ Ἰωάννην Καποδίστριαν ὅπως ἐπιτρέψωσι τὴν μελέτην τοῦ παρ' αὐτοῖς εὐλαβῶς φυλαττομένου πλουσιωτάτου ἀρχείου τοῦ Κυβερνήτου.

Ἡ αἴτησις αὐτῆς ἔτυχε μεγαλυντέρας ἐπιτυχίας τῆς προσδοκωμένης. Οἱ κληρονόμοι τοῦ μεγάλου Ἑλληνοῦ δὲν ἐδίσταντο ν' ἀποστερηθῶσι τοῦ πολυτίμου τούτου κειμηλίου, ὅπερ μετὰ στοργῆς ἐπὶ 96 ἔτη ἐφύλαττον εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ δωρήσωσιν αὐτὸ εἰς τὸν δῆμον Κερκυραίων, ὅπως κατατεθῆ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἰονίου Γερουσίας.

Τὴν ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημίας, τὴν μελέτην τούτέσι τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου γραπτοῦ μνημείου τῆς ἱστορίας τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἀναγεννηθείσης πατρίδος ἡμῶν, ἀνέλαβε μετὰ πολλῆς προθυμίας ὁ γνωστός Κερ-

κυραϊος ιστοριοδίφης κ. Σπ. Θεοτόκης, τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλοτε εἶχομεν τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀκούσωμεν ἐνταῦθα.

Οὐδείς περισσότερον τοῦ λογίου ἀνδρὸς ὑπῆρχεν ἐνδεδειγμένος διὰ τὸ ἔργον τοῦτο. Μακροαίων φιλία συνδέει τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ Κυβερνήτου, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ἦττον εἰς ἱστορικὰς μελέτας διαπρέψας Μάρκος Θεοτόκης, πρῶτος ἐχρησιμοποίησε τὰς ἐν Κερκύρα σωζομένας πηγὰς πρὸς συγγραφὴν τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ μονογραφίας ὁ **Καποδίστριας ἐν Κεφαλληνία.**

Ἡ Ἀκαδημία εὐχαριστεῖ τὴν ἐρίτιμον οἰκογένειαν Καποδίστρια καὶ τὸν κ. Σπυρ. Θεοτόκην διὰ τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνδρομὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς, ἐλπίζει δὲ ὅτι τοῦτο, δὲν θὰ σταματήσῃ εἰς τὴν σημερινὴν εἰς γενικὰς γραμμὰς ἔρευναν περὶ τοῦ ἀρχείου, ἀλλὰ θέλει ταχέως κατορθώσῃ ἡ Ἀκαδημία νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὅλου ἔργου.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Σ. Μενάρδος καταθέτει τὰ ἐξῆς συγγράμματα ληφθέντα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας:

1. 2 τόμους Πρακτικὰ τῆς ἐν Αβο τῆς Φιλανδίας Ἀκαδημίας
 - I τὰ μαθηματικὰ καὶ φυσικὰ
 - II τὰ φιλολογικά.
2. Ἐνα τόμον τῶν Πρακτικῶν τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας τοῦ 1927.
 - α) 2 τόμους τοῦ Ἀρχείου τῆς Βοτανικῆς,
 - β) 2 τόμους τοῦ Ἀρχείου τῆς Ζωολογίας,
 - γ) 2 τόμους τοῦ Ἀρχείου τῶν Μαθηματικῶν, Ἀστρονομίας, Φυσικῶν.
3. Τὸ Δελτίον τῶν Ἱστορικῶν Ἐρευνῶν (Boletin del Instituto de Investigaciones Historicas) τοῦ Buenos Aires.
4. Τὰς Transactions of the Royal Society τοῦ Ἐδιμβούργου 1927.
5. 2 τεύχη τῶν Πρακτικῶν τῆς Σαξονικῆς Ἀκαδημίας τῆς Λειψίας καὶ δύο χωριστὰς ἀνακοινώσεις αὐτῆς: α') Περὶ τοῦ Συμποσίου τοῦ Ξενοφ. β') Beiträge περὶ τῆς μετρικῆς τῶν Ἀσιατικῶν ἐπῶν Awestas καὶ Rigvedas.